

1690.

1. Brückner, W. Ch. Hieronymus: Professionem juris ordi-
nariam . . . hinc significat, et simul de iustitia
Romanorum et inde scintilla norma, quam iuriville
vocant, agit.
2. Brückner, W. Ch. Hieronymus: De promissione per vim
extorta.
3. Hartung, Joh. Christoph: De pacta legitimo: septuaginta
et undecimestri.
- 4° Hartung, Joh. Christoph: De actu jure non impro-
bato. 2 Exempl. 1690 & 1724.
- 5° Hartung, Joh. Christoph: De delatoribus. . . .
2 Exempl. 1690 & 1725.
- 6° Hartung, Joh. Christoph: De formula an Sydes-Shell.
2 Exempl. 1690 & 1753.
7. Lyncker, Nic. Christophorus, Fr. j. m. Decanus: ad commen-
tatio nem solemnem Johannis Christophori Thilli iuristae.
- 8° Lynckerus, Nic. Christoph: De eo, quod circa Sacram Coenam
iustitia est. 2 Exempl. 1690 & 1734.

1690.

9^a & 10^a Lynecker, Nic. Christoph: De potentatu 2 Simpl 1690
i 1737.

10^a ~~Lynecker~~ ^{de} Lynecker, Nic. Christoph: De partu supposito

10^a = Lynecker, Nic. Christoph: De cautione fructuaria

11. Lynecker, Nic. Christophorus: De affectione

12. Mühlpfort, Christophorus Wertherus: De prerogativa

cautionis

13^a & 14^a Mühlpfort, Christoph Wertherus: De investitura
prelati fundali circa bona ecclesiastica. 2 Simpl.

1690 & 1737.

14. Mühlpfort, Christophorus Wertherus: De modo procedendi
in causis criminalibus, occasione p. 17 C. de accusat.
ed. in script.

15^a & 16^a Müllerus, Petrus: De minuta vulgo in Punctatione
2 Simpl. 1690 i 1712.

16. Müllerus, Petrus: De justa aetate.

1690.

17 Müllerus, Petrus: De ea, quae iustum est coram cap-
linorum redemptionem

18 Müllerus, Petrus: De arte notariatus.

19 Müllerus, Petrus: De homicidio a plerisque commisso.

2 Exempl. 1690: 1744.

20 Müllerus, Petrus: De aestimatione iudicis.

2 Exempl. 1690: 1712.

1690, 9^b 482
14

DISSERTATIO JVRIS PVBLICI
DE
POTENTATV
PRAESIDE

VIRO ILLVSTRI AC EXCELLENTISSIMO
DN. NIC. CHRISTOPHORO
LYNCKERO

HAEREDITARIO IN *Flußstädt* ET *Rötschau*, CONSILIA-
RIO SAXONICO INTIMO, VT ET REGIMINIS ET CON-
SISTORII TVTELARIS, FACVLTATIS IVRIDICAE SE-
NIORE, ANTECESSORE PRIMARIO, CVRIAE PRO-
VINCIALIS AC SCABINATVS ASSESSORE
GRAVISSIMO

AD DIEM III. NOVEMBER ANNO MDC XC. Jena
PVBLICAE ERVDITORVM DISQVISIONI EXPOSVIT

RESPONDENS

JOHANNES MICH. HARTMANN,
SVEVO-HALLENSIS.

VITEMBERGAE

RECUSA LITTERIS HAKIANIS. MDCCXXXVII. (3)

40.

DISSERTATIO JURIS PVBLCI

POTENTIA

PER ALIQUID

AV. MIC. CHRISTOPHORO
DIAKONO

INSTITUTIO IN IURIS PVBLCI
SIX ANNO DACTO VTE RECIPEND ET CON
STON TUTIALIS FACULTATIS IURIS DE SE
KOL ANTIQSOE PRIMARIO CVR. P. PRO.
VICARIO ET SCABINATO ASSessore
CRASSIMO

AD D. N. NOKEL BEE. V. M. D. C. XC.
PVTORAE FACULTATIS PVTORAE EXPOVIT
RESPONDENS

JOHANNES MICHEL HARTMANN

SVMO HALLENSIS

PROF. PVTORAE HALLENSIS MDCCXXVII (3)

15.

PRAEFATIO.

Gredior tractationem, quæ cum Juri publico Romano Germanico, qua civile est, originem & incrementum debeat, robur tamen suum ex *Jure Gentium* magis, quam ipsa Majestas Civilis, consequitur. Nam *Majestatem* quidem Imperii reverentur etiam exteri, eamque respiciunt; potestatem

vero cives illius & subditi agrosunt, eique obsequuntur. Sed *Potentatus* ad subditos hætenus non refertur, verum unice in societate Gentium, & in his *Potentatum* aliorum, se exserit: indeque ex *Jure Publico Gentium* quam maxime dijudicatus est. Equidem argumentum hoc pauci admodum attigere; cujus rei ea potissimum ratio censenda est, quod plerique ex Scriptoribus pro facta solummodo novarientis seculi idipsum agnoverint. Majorem tamen lucem ei conciliare studuit personatus ille *Cæsarius Fürstenerius*, (quasi Cæsari & Principibus Imperii æque addictus,) in Tractatu suo de *Jure Suprematus ac Legationis Principum Germaniæ*; De quo Scriptor quidam *Anonymus*, in discursu ad ejusd. Tract. Præfat. Prodit, inquit, ante annos non ita multos, sub medio Pacis tunc Neomagi conficiendæ fervore, scriptum aliquod, cujusdam Cæsariini Fürstenerii de *Jure Suprematus*, cum novitate argumenti, qua plerique

delectantur: tum vero etiam summa Autoris facundia, & stupendo pene artificio insinuandi commendandique argumentorum suorum vim baudquaquam spernendum. Multus quidem & prolixus est hic Author, in eo, ut evincat, Suprematum illum *Cæs. Fürstenerii* esse inane merumque spectrum, omniaque ejusdem jura, velut jus Belli ac Pacis, Fœderum, Legationis, Superioritate territoriali posse accommodari, atque etiam vigore ac vi ejusdem a Principibus & cæteris Imperii Statibus exerceri. Cui quoque assentitur *alius* super eundem *Tractatum Scriptor*, contendens, male a se invicem Suprematum & Superioritatem territorialem distingui. Quamvis autem in eo Superioritatis territorialis jure *Nonnulli Principes* ex Imperii *Parentibus* omnem fiduciam non minus collocare vellent, orta hac de re in *Tractatibus Noviomagicis* contentione ac diffidiis; adeo ut satis in eo præsidii ac virium in *Aula Cæsaris*, & vel maxime apud *Angliæ Regem*, ejusque *Legatum*, pro tuenda Principum causa, sibi constitutum esse putarent. *Fürstenerius* tamen, cum tanti roboris hoc augmentum non esse animadverteret, (quippe objectionibus & exemplis *Comitum, Baronum, & quarumvis Civitatum Liberarum*, quibus omnibus æqualiter quoque adest illa Superioritas territorialis, obnoxium,) ideo ad rem, multis quidem nomine insolitam, novam atque inauditam suis tamen fundamentis probe innixam, nec non ab aliis jam ante *Fürstenerium* agnitam, & accuratius, sub nomine magis apto, inculcatam, denuo se convertit, eique pressius institit. Atque hoc argumentum aliqua saltim, qua per ingenii imbecillitatem licuerit, indagine perscrutari præsentis Dissertatione constitui; quod ut feliciter succedat, *Divinum Numen supplex veneror.*

SE-

SECTIO I.

De

Jure Potentatus in genere.

I.

ANtequam vero ipsi de jure *Potentatus* tractatione me accingam, præmittenda quædam esse duxi, de ratione nominis ac derivatione hujus vocabuli, eum in finem, ut partim consuetudini, in conscribendis Dissertationibus hætenus solenni, aliquatenus indulgeam; partim ut eo felicius deinde ad rem ipsam progredi possim.

II. POTENTATVM igitur a *Potentia*, cujus ipsam virtutem formamque in abstracto innuit, originem traxisse, neminem puto dubitare: siquidem jus hoc maxime innitur viribus et potentia, in negotiis inter Gentes, tam *Pacis* quam *Belli* tempore; atque hoc cum primis, uti alia jura, quæ facti plurimum continent, ac per virium impressionem absolvuntur. add. Illustr. Dn. Præf. *Diss. de libertate Statuum Imperii*, p. 11. Sic et *Græci* potentiam *δύναμιν*, sed ipsam ejus valentiam, seu virtutem, *δυνασταν* appellant; quamvis *dynastia* vocem quoque materialiter accipiant, pro terris seu regione, cui quodlibet imperium seu potestas inest.

III. Vocatur a *Fürstenerio*, *Suprematus*. At vero hoc vocabulum, præterquam quod Latine adhuc ignotum sit, etiam multis *incommodis* laborat, & rem ipsam valde conturbat. Sunt equidem nonnulli, qui etiam vocem nostram *Potentatus*, qua primum insignire Ill. Dn. Præfidius istud visum est, Latinitate excludere velint; nec Vossius *L. 3. d. Vir. Serm. Latin. c. 36.* eam progenuina habet. Illud tamen fit absque fundamento, & suspitione saltim quadam novitatis: quoniam locum in probatis *Autoribus* invenit. Sic *Julius Cæsar*, *Lib. 1. de Bello Gallico c. 31.* ita scribit: de *Potentatu inter se multos annos contendere*, & *Livius Lib. 20.* eam adhibet: tum & apud *Arnob. Lib. 1.* reperitur: quod

zuis sit viribus potentatuique conveniens, ut & ap. Anastasium in Hist. Eccles. p. 13. § 47. ubique notans potentia & auctoritatis singulare pondus ac vigorem; ut tamen etiam excellentiam vigoris aut fortitudinis insinuet. Nam ita in textu *Scripturae Sacrae*, vulgatae versionis, occurrit, *Psal. XIX. v. 7. Exaudiat illum de caelo sancto suo: in potentatibus, salus dexteræ ejus. Alias: in fortitudine salutis dexteræ suæ.* B. Lutherus: Seine rechte Hand hilfft gewaltiglich. Et *Psal. LXXXIX. v. 16. Si in potentatibus, (alii: si in excellentia) octoginta anni.* B. Lutherus: Wenns hoch kömmt, so stunds achtzig Jahr.

SUPREMATVS autem denominationem hæcenus nullibi reperiri, *Cas. Fürstenerio* fuit demonstratum. Et præterea valde labitur in eo *Fürstenerius*, quod vocem elegerit, quam ipse agnoscit in *præfat.* respondere Gallorum *Souverainete*: ad quam tamen constituendam, summam & ab omni nexu subjectionis aut fidei obsequiosa, liberam & solutam potestatem, requiri constat: quam quidem in *Potentatu* nostro non reperiri, *inferius*, quando de *Subiecto Potentatus* agendum veniet, pluribus tradetur. Probe etiam attendendum, ne *Potentatus*, cum *Libertate* illa eximia *Statuum Imperii*, confundatur. Differunt enim inter se in eo, quod iste omnibus *Statibus* potentia, sive actu tantum primo, aliquibus tantum secundo; hæc vero omnibus re ipsa, actu secundo & semper, competat. Negandum interim non est, magnum sibi invicem hæc, ut & Superioritatis jura præstare adjumentum *vid. Illustr. Dn. Præf. c. Diss. p. 10.*

IV. Quam itaque *Potentatus* ista præcipue jura complectatur, quæ viribus, adeoque potentibus solummodo fundamentis, idque cum respectu quodam, *Liberis Regibus & Rebuspubl.* fere pari, nituntur: facile patet, nihil huc, quoad formalem rationem, pertinere *Regalia*; seu majora considerentur, seu minora: siue in se, sive quatenus vi Superioritatis territorialis proprie se exerunt; Sed re-

38
respektum potius sumi ad ceteros *Potentēs*, quatenus potentia & viribus sibi invicem comparantur; adeoque juris in eo temperaturam involvere. Inde *Fürstenerius* in alleg. *Tract. in prafat.* ita *Suprematum* suum describit: *Suprematum*, ait, *illi tribuo, qui non tantum domi subditos manu militari regit, sed qui exercitum extra fines ducere, (adde, & propriis sumptibus alere,) & armis, fœderibus, legationibus, ac ceteris juris Gentium functionibus, aliquid momenti ad rerum Europæ Generalium summam conferre potest.* In qua tamen definitione inter cetera desiderari posset, quod meram virium, non etiam juris, descriptionem illa exhibeat. Nam constat, jus hoc non potentia & viribus, adeoque factum solum metiendum esse, sed plurimos respectus personarum, aliosque continere, intra modos justitiæ probe observandos; de quibus *infra*. Ceterum haud abs ratione addita sunt hæc verba: *& propriis sumptibus alere*: siquidem manifestum est, vel ipsos Comites, Nobiles, aliosque sumptibus alienis constatas copias, & multa millia militum, in castra eduxisse, qui tamen propterea Potentium dignitatem sibi nequaquam acquisivere; Quanquam non eo verba illa definitionis restringenda sint, ut *subsidia* fœderatorum excludant, quippe quibus utuntur inter Gentes potentissimi Regum & Rerumpublicarum; indeque & Principes plures potentes in Imperio. Nobis *POTENTATUS* commode describi posse viderur, ut sit *Auroritas, viribus prevalentibus innixa, qua Imperii Status aliqui, salva fide & obsequio, Majestati Imperii debitis, non modo cum exteris Potentibus liberis in paritatem quandam Jurium sublimitium Pacis & Belli veniunt; sed & eadem ratione cum Constatibus suis ipsoque Casare sociantur: indeque inter Gentes ad summam rerum præ ceteris concurrunt.* Ex quo satis constat, quomodo *Fürstenerii* illa definitio emendanda sit. Constat etiam, me *Potentatum* in sensu proprio describere, ut singulari ratione *Statibus Imperii Romani* competit. Nam Principes *Vasalli & Civitates Italiae* non minus poterant huc referri, quippe

quippe in quibus idem significatus, idemque respectus, occurrit; malui tamen subsistere in *Statibus Imperii* s. *Potentibus Germaniæ*, qui propius res nostras attingunt: & nullo negotio, quæ de illis adferimus, ad *Italia* Principes Vasallos & Civit. applicari poterunt. Quantum vero illos concernit potentes, qui *Majestate* gaudent, seu potestate summa & libera ab obsequio: hi quamvis *potentium* nomine, *der Gewälte, der Christlichen Gewälte, der Potentaten*, (in sensu concreto,) utique veniant, tamen quia Potentatum habent *vi Majestatis*: hinc ad nostram *Dissertationem*, non nisi facta relatione ad societatem cum Potentibus nostris, pertinent.

V. Quod si enim *Potentatum* in ampliori significato accipias: tunc etiam illi qui *Majestatem* tenent, & sive in statu *Monarchico* sive *Polyarchico*, Potentatum habere dici possunt. Et quidem, quoad statum Monarchicum, tribui potest hæc prævalentia non solum omnibus ac singulis post *Imperatorem Romanum Europæ Regibus*; sed etiam cæteris totius orbis Potentibus. Nam & numero istorum accenseri possunt in *Asia, Turcarum Imperator*, cujus vires & potentiam Europa nostra satis experta est, & adhuc dum experitur: *Imperator Persarum seu Sophorum*; quem Ordinis in Imperio suo conservandi tenacissimum refert *Horn. Orb. Polit. p. 546. Magnus Mogul* in India, qui ex potentissimis totius Asiæ Regibus est: *Magnus Tartarorum Chamus*, qui Imperium quoque amplissimum possidet. In *Africa*, post *Æthiopum Imperatorem*, quem Europæi Presbyterum Johannem vocant, (de cujus nominis vera oridine vide sis dictum *Horn. Orb. Polit. p. 561.*) Principes nonnullos & Resp. iis accensere licet. *America* v. Europæorum Regum ditionibus maxima ex parte cessit. Sed missis hæc, præprimis ad *Imperium nostrum Romano-Germanicum*, & significatum *specificum*, iterum me confero: Ubi quidem, quod *Electores* attingit, *Rex Galliæ* inter alios pro *Potentibus* illos agnoscit; sed non pro supremis seu *souverainis* & independentis potestatis: indeque jam olim *Electoris Bavari Maximiliani Legatis* non tantum intro-

introitus solemnis honorem, sed & facultatem caput coram Rege regendi, denegavit.

VI. Enimvero Electores, (imo & reliqui *Principes*,) ob Libertatem eminentem, qua præditi sunt, Dignitatem *Regia propinquam* præferunt; ceu idipsum Imperatores *Maximilianus & Carolus V.* agnoverunt. *vid. Illustr. Du. Præs. c. l. p. 3.* Et si vires, indeque procedentem autoritatem, inter Gentes, respicias, uti Electores, in actibus Imperii, *Regibus* aliis loco non cedunt: ita lidem extra illos proxime *Regibus* associantur. Habent enim (& non minus etiam *Principes* Imperii cæteri,) jus *armorum*, & imo *belli* adv. externos; licet cum aliqua restrictione. *adde Handhabung des Friedens, zu Wormbs. de Anno 1495. tit. die Königl. Maj. item Limn. l. IV. §. P. c. 8. n. 247. Schütz. d. §. Puhl. & Wahremund. ab Ehenberg l. de Fæderibus c. 2. n. 56.* (ubi contendit Germaniæ Principibus, ex antiquissimo *libertatis* prætenso, concessum esse conscribere milites, in propriam & aliorum salutem, modo forma in Imperii Constitutionibus expressa, rite observetur;) & imprimis *Rec. de Anno 1555. & 1570. ut & Recessum Spirensen 1544.* Atque hoc jus bellum gerendi aliis deinde pluribus, tanquam ex isto consequentibus, munitur; velut inter alia jure habendi & extruendi *fortalitia*: dummodo itidem citra præjudicium, molestiam, aut æmulationem alterius Status, ac defensionis solum gratia, neque Imperio in præjudicium fiat, vel contentionem exterorum provocet. *conf. Limn. c. l. n. 246. & n. 235. Wurmf. fasc. Jur. Publ. cap. 8. quæst. 21.*

VII. Comitatur hoc armorum & bellum gerendi jus, *Fædera pangendi* potestas, tam cum Statibus Imperii, quam cum *externis*, etiam Regibus & Rebus publicis: ita quidem, ut nec confirmationem a Cæsare impetrare Status necesse habeant. *vid. Limn. Tom. I. l. IV. c. 8. §. 23.* Et quamvis multa fuerit disputatio tempore superiori, de *scedere Smalcaldico, Chambortico, Unione Evangelicorum*, in Civitate patia inira, aliisque; tamen per Capitulationes recentes,

B

&

& usum irrefragabilem, hæc res dubium ullum amplius non patitur.

II. Accedit Jus *Legationis*, quod concessis duobus prioribus non potest non, quippe indissolubili nexu iisdem conjunctum, *Potentibus* assignari. Nam & *Bellorum* negotia & *Pacis*, ad quæ utrobique Legatio respicit, aliter inter Potentes, quam per Legatos, similesve Internuntios, tractari & perferri non possunt.

IX. Interim non sufficiunt hæc jura ad hoc, ut vel ipsos Electores *Potentium* locum sustinere faciant: nam & reliqui Statu *omnes* gaudent armorum & Belli jure, tum & Fæderum ac Legationum: & præterea non eo gradu jura illa tenent Electores, uti *supremi* rerum suarum arbitri, & qui a nullo alio dependent, ut actus illorum a Potestate alia irriti fieri nequeant. Igitur sicuti hoc *Posse* efficit, quo minus possint inter *potentes absolute tales* recenseri, (de quibus tamen *b.* non adeo solliciti sumus:) Ita ex *priori* sequeretur, nil discriminis inter ipsos & reliquos Status reperiri, verum omnes æque potentes, nec jus aliquod *speciali* Potentatus illius, quod intendimus, inter Status Imperii constitui posse. Quapropter ulterius de *potentia* illorum & *Viribus* dispiciendum est: Nam his efficitur, ut & Honor Legationis, item Fæderum, Bellique Vis, ac Pacis Negotiorum eminentia, multo major sit in *Potentibus* illis, quam in cæteris, qui jura ista non tanta *efficacia*, & idcirco etiam non ea Dignitate & *Ausboritate*, obire & exercere valent. Atque hinc sequitur, quod licet exteri Reges non respiciant, ne quidem *Electores*, etiam potentissimos, in Legationibus cumprimis, (in quibus Dignitas mittentis vel maxime se exerit,) uti *Supremos* Dominos, & ut Reges invicem se respiciunt; tamen majorem exhibeant honorem Legatis istis Electoralibus, & dehinc etiam cæterorum Principum, qui in numerum Potentium venire possunt, quam Legatis *Statuum aliorum*. Quamvis autem de *Electores Ecclesiasticis* aliquid dubitent, an Potentibus annu-

me.

merari queant. Satis tamen de Potentia Electoris Colonien-
sis constat; nec minus Elector Moguntinus, ut & Trevirensis,
valent viribus: quas augent etiam Episcopatus & Principa-
tus, quos in suæ potentia incrementum jungere student, &
junctos jam habent, suis Archi Episcopatibus. Ut ne dicam
de *authoritate & efficacia in negotiis Europæ*, qua pollent Ele-
ctores *singuli*, & quod in Bellis ac Fœderibus quibuslibet id
omni conatu agant Reges & Respublicæ exteræ, ut eos in so-
cietatem trahant. Id quod sufficit ad hoc, ut potentibus, si
non per se *omnes ac singuli & omnimodo*, hæc tamen iis-
dem accenseantur, ut juncti aliis maximum rerum momen-
tum conficere possint: ceu quidem in *aliquibus Imperii Prin-
cipibus* existimandum est, eos simili ratione Potentium nu-
mero censerî; indeque *gradus* quoque *Potentium & Poten-
tatis* constituendos esse.

X. Nam Electores quidem *prærogativis* pluribus gau-
dent, præ reliquis Principibus & Statibus Imperii; eo quod
(1.) habeant *jus eligendi* Imperatorem Romanum, cui facul-
tati tantam efficaciam tribuit Decretum Rudolph. Imp. ut
hoc etiam nomine Ipsos *Regibus* pares habeat. (2.) gau-
deant sublimiori quadam Imperii *administratione* præ cæte-
ris Principibus, ita ut etiam *extra Comitibus*, exigente neces-
sitate, Corpus Imperii repræsentare, & locum Statuum
omnium pene sustinere posse videantur. (3.) in *Comitiis*
Imperii *separatum Collegium* constituant; ac propterea vul-
go dicatur, tantum posse unum Electorem, quantum alio-
rum Principum plures. Quod omnino agnoscendum est,
si suffragiorum numerum, vel pluralitatem non respicias;
sed pondera votorum, & vim Collegiorum, vel integro-
rum vel distractorum, consideres. (4.) quod possint *pecu-
liares* inter se *conventus* de maximis *totius Imperii* negotiis,
instituere, quodque magnos & multos *Unionis* suæ Ele-
ctoralis effectus negotiis illis imprimant: Et si quæ aliæ
sunt prærogativæ, quas vel *Interregni* tempore vel *alias*,
ratione tum *Vicariatuum*, tum *præcipuorum Imperii Offi-*

siorum, habent: de quibus *alibi* distinctius & plenius docetur. At vero jura illa, quoniam limitibus Imperii Germanici circumscribuntur, neque proprie ac immediate ad Jura inter Gentes, & functiones, quidus *Potentatus* potissimum suffulcitur, pertinent. Ideo nec videntur tantæ efficaciam esse, ut *Principibus* aliis in eo impedimentum aut præjudicium obvertere possint. Cætera namque supra commemorata, ac proprie ad præsens negotium spectantia *jura*, æque Principibus reliquis extra Electores competunt: & solum ad cujusque Principis vel *Domus* ejus, vim, potentiam & autoritatem, quibus forma *Potentatus* insistit, reflectendum est. Favet huic sententiæ *Renatus Choppinus*, *Lib. de Domatio Francia tit. 3. n. 15.* quando scribit: *Electorem Dignitatem, ac præ cæteris Principibus eminentiam, ad Comitum tantum & conventus Imperii restringi, nec in aliis Orbis Christiani conventibus ejus haberi rationem; adducto cum primis exemplo Concilii Basileensis.* Equidem *Fürstenerius de Suprem.* peregrino exemplo Electores cum *Veneris* comparat, qui & Ipsi Regibus pares habentur: vel saltem *Respublica Veneta* prope Reges constituta est; *Principes v. Imperii Ducibus Italiae, Sabauda Mediolanensi & Mantuano* æquiparat. Interea *Electores* magis ex Imperii functionibus & officiis a Principibus aliis, quam ex jure *Potentatus*, quippe quod in utrisque pari ratione occurrit, nec respectum præcise ad Imperii Romani Status, sed potissimum ad *exteros* involvit, distinguuntur.

XI. Porro de *Statu* quoque *Polyarchico* quædam attingenda sunt; cui inter *exteros* accensentur *Veneriarum Respublica, Ordines Belgii Fæderati, & Cantones Helveticarum*: mixtæ ex *Nostratibus* & *exterioribus* Civitates *Hanseaticæ, die Hanse Städte, & tum etiam Civitates Imperii liberae, die freyen Reichs-Städte.* *Exterioribus* illis *Fürstenerius* *Supremarum* tribuit. Sed *Civitates Imperii & Hanseaticas* juris hujus capaces haud judicat, quod nec *Dignitatem* *Principum* habeant, nec per se exercitum conscribere, atque de
suo

381
suo alere possint. Quemadmodum vero Suprematus nulli competit Civitati Imperiali aut Imperii, uti pleræque Hanseaticarum quoque sunt: Ita, quod *Potentiarum*, (ut rectius dicitur,) attinet, in *Hansa Teutonica* (de cujus origine ac varia appellatione vid. Carpz. de Leg. Reg. Germ. c. 6. sect. 10. Arum. disc. ad A. B. p. 289. &c.) tot deprehenduntur requisita, quot Potentatui constituendo possunt sufficere. Nec enim ratio ista *Fürstenerii*, quod sc. Dignitate Principum destituantur, pondus aliquod habet: Nam ita certe etiam Fœderatis Belgii Provinciis jus hoc denegandum esset. Et jus quidem *Armorum* aliquoties exercuisse Civitates *Hanseaticas*, bellaque admodum gravia, præcipue contra Ericum, Sueciæ Regem, gessisse, Historicorum testimoniis satis comprobatur. Fœdera deinde plura iniere, præprimis celebre illud *Anno 1616.* cum Ordinibus Belgii Fœderati, tam ad mercaturam promovendam, quam ad mutuam libertatis defensionem; Cæsare licet, & Electore Saxoniae acriter sese opponentibus: cujus etiam vigore Ordines Belgii Civitatem *Brunsvigam* obsidione liberarunt. Et quamvis *Kirchnerus Disp. 14. de Republ. 1b. 2. liz. c.* non tantum jura Legationum, sed & Imperii ac Jurisdictionis Civitatibus illis denegat, hac potissimum ratione, quod loco *privatorum* sint. Tamen etiam Principes Imperii, & ipsi adeo Electores, juribus privatorum non minus utuntur: quippe quæ maximam partem Juris Nat. & Gentium sunt. Quousque vero *Civilia* haberi possunt, cum *Potentatu* nihilom. consistunt. Quoniam vero tanti roboris & vigoris hodie non amplius esse Corpus *Hansæ Teutonice* satis cognitum est, & potentia *Potentatus* nititur: hinc etiamnum illud inter potentes, die *Ge wälte*, recensere ulterius non licet.

XII. Similiter *liberis Civitatibus Imperialibus* jus Potentatus Idem denegat *cir. loco, Fürstenerius*. De quo in adversum *Anonymus* quidam in *Discurs. super. Fürsten. Tract. de Suprem. p. 61. Quare, si Autor*, inquit, *Suprematum suum, jure armorum, conducendi militis, & extra fines ducendi, item fœderum*

ineundorum facultate, aut potestate legatorum mittendorum, definit, haud sane est, cur Principes Imperii a Comitibus & Urbibus liberis ea in re distinguat. Omnium enim ad istos omnes actus par idemque plane jus & libertas, quæ ex Superioritate territoriali profluit, etiam in Instrumento Pacis absque ullo respectu aut discrimine Statibus est confirmata. Si vero de potentia sermo incidat, exempli loco adduxit Noribergam, Ulmam, Coloniam Agrippinam, &c. quæ terris amplis & viribus polleant. In hanc quoque eandem sententiam conspirant verba Anonymi alterius, in Not. & Animadvers. ad Eund. Tractat. p. 14. ita differentis: male, inquit, Autor Superioritatem territorialem a Suprematu distinguit, quia id ipsum, quod Suprematum tribuit, in jure territoriali omni virtualiter inest. Ex accidenti autem fit, si regionis aut virium exiguitas non sinat quem apud exteros in publicis negotiis momentum facere. Adde enim illi infirmo Statui majus territorium, & comparandæ potentie sufficiens, etsi nihil amplius juris addas, statim Suprematus competet: quam iniquum vero jus quoddam a vi & potestate metiri? Est tamen in quo tutius pedem figas, ut Civitatibus Imperialibus indistincte Potentatum non tribuas. Nam ipsæ quidem singulæ Superioritatem territorialem, Jus etiam armorum, belli, fœderum & Legationum habent; sed tamen ut absolvi hæc jura etiam circa potentiam singularem queant. Unde si jura illa in se consideres, utque verum est, ea partim vi Superioritatis territorialis, partim vigore Libertatis eximie, Statibus omnibus Imperii, & sic quoque suo modo Civitatibus Imperialibus liberis competere. Quis autem Civitati cuidam Imperiali, quæ minoris momenti est, qualium plures in Imperio reperiuntur, eadem ratione Potentatum asserendum esse dixerit? Et hinc factis patet, quod Potentatus ex Superioritate territoriali inferri nequeat; quippe quod non sequantur, Civitas illa habet jus armorum, Belli, Fœderum & Legationis, E. est potens, & potentum nominibus adscribenda. Deinde non sequi-

38
sequitur, jus ipsum habere Status singulos, modo Potentiam habent singuli, quæ cum per accidens veniat, si quam acquirat Status, protinus Jus potentatus seu potius Superioritatis se exferere. Neque enim si ex Superioritate pendet, expectandum fuerat, donec potentiam Status ille acquireret; sed jam poterat esse inter potentes, quoniam Superioritatem actu tenet, licet potentia destitutus esset: quod tamen absolum est. Adveniat quoque Potentia per accidens; tamen illa deinceps per se Potentatum gignit, quem non poterat gignere Superioritas: indeque Potentatus omnino jus quoddam a Superioritate diversum est; non aliter atque terræ Ducatus alicui per accidens advenire possunt, quæ terræ tamen per se Dignitatem Ducalem ipsi adferunt. Equidem Jus Legationis aut armorum, quando viribus destituitur Imperii Status, effectus illos non habet, quos Legationes aut Arma potentium habent. Nam Legatus Principis cujuslibet non eo honoris gradu recipitur, quo Legatus *Principis potentis*: & Arma Comitis non ea pollent efficacia, qua valent arma Electoris. Imo nec vere *Majestatem* dicere licet, potestatem illam, quæ a nemine dependet, sed viribus tamen exigua est; (quamvis talis potestas non facite diuturna esse solet.) verum ea simul potentia niti debet, qua potestas illa vindicare & tue-ri se possit: ita ut Imperia & Dominatus non per accidens nitantur viribus, sed *per se*; licet vires illæ per accidens acquirantur. Quid quod discrimen ingens sit inter *Bellum* & *Arma* qualibet: Unde Civitas Imperialis *inferior* armorum quidem jus habet, imo & jus Belli. At vero hoc non potest sola in actum deducere, nec in societatem *pau-corum*, ut potentes sunt, facile recipitur; sed hactenus solum in *universitate Imperii* summam rerum *aliquatenus* juvat. Diversa itaque sunt *jus Belli* habere, & *Bellum gerere* posse. Ex isto non conficitur Potentatus, sed ex hoc: quia Potentatus est facultas, quæ potentia perficitur; non dispositione. In actum vero secundum traduci autoritas inter Gentes

Gentes & Impressio non potest, nisi ubi vires ipso opere ad-
sunt. Non etiam Civitates istæ, quas *Anonymus* in specie
exprimit, Noriberga, Ulma, &c. vires illas *singulæ* habent,
quantum ad hoc, ut inter potentes numerentur, satis est.
Quod vero junctæ Civitatibus aliis in summa rerum quid
valeant, illud efficere possent, ut si eo *numero*, atque eo fere
nexu atque apparatu, (ut in *Hanseaticis* factum est,) coirent,
qualis ad potentiam exercitus & auctoritatem seu formidi-
nem sufficit, habeantur utique in censu Potentium. Sed ea
Civitatum coitio, illudve institutum nondum apparuit; &
fortassis etiam invidia accendendæ opportunum foret.
Hamburgum sane, (& si quæ alia fuerit,) potens videri po-
terat Respublica; & tamen non nisi præsidio suo constat,
armorum apparatus reliquus mercatui debetur, & quic-
quid vis pecuniarum efficere potest, cum pro tempore so-
lum & instante periculo cogatur, nec pecunia ac divitiæ po-
tentiam armatam, quæ viros postulat, conficiat: hinc ne qui-
dem ejusmodi Civitas Potentibus annumerabitur, aut Po-
tentatum habere dicetur. Denique *jus* acquirendi divitias
& bona cuilibet inest, nec tamen divitem quis reputabit
eum, qui divitias non habet, quamvis hæ *per accidens* adve-
niant. Similiter *jus Potentatum acquirendi* habet quilibet
Statuum in Imperio; sed tamen Potentatum, priusquam il-
lum acquisiverit, habere dici non potest. Non etiam Jus
armorum, fœderum, Legationum, inferunt Potentatum;
sed qui Potentatum habet, ille armorum vim ad Belli poten-
tiam impendit, in fœdera trahitur, aliosque trahit, & autho-
ritatem Legationis majorem sortitur, sicut ipse majori for-
midine a potentibus aliis respicitur: nil officiente, quod for-
tassis quoad gradum *præcedentiæ* aliis non æque potentibus
inferior sit: Nam *præcedentiæ*, cum primis inter membra
unius Reipublicæ, quæ certis Legibus regitur, non desumi-
tur præcise a potentia, & moderna quidem; verum alias
quæque causas, velut antiquitatis, sanguinis, vel potentie
antiquæ, habet. Sicut etiam, (quæ rerum humanarum
vicissi-

vicissitudo est,) potentes aliquando esse desinere possunt, atque Potentiam amittere, quos nunc in ea constitutos esse videmus.

SECTIO II.

De

Jure Potentatus in specie.

I.

AD specialia Potentatus supposita & requisita transituro, considerandi sunt diversi temporum status, in quibus Potentes constituuntur. Sunt illi pacatus & bellicus. Ad *pacatum* referri posse videntur *Legationum*, ac aliquo modo *Federum* jus: nam hoc omnino ad utrumque accommodari potest. Et quidem quando jura illa, quæ alias ad Superioritatem Territorialem aut Libertatem Statuum Imperii referuntur, ad Potentatum trahimus, semper illa in eo gradu & *eminentia* accipienda sunt, ut inter *Gentes*, (quippe quarum intuitu Potentatus vel maxime vigorem suum exferit,) cum formidine & autoritate singulari conjuncta sint; eo quod vim & efficaciam prævalentem ex potentia operantis in eo fere gradu consequantur, qui *Regibus* & *Potentibus* inter Gentes reliquis adscribi solet.

II. *Legatos mittendi* jus inter præcipua Juris Gentium capita refert Gröt. *Lib. II. c. 18.* & Pufendorf. *de J. N. G. Lib. II. c. 3. §. 22.* adeoque egregium illud Potentatus momentum esse, exinde quoque colligere est, quod non solum Regalibus, & Juribus Majestatis majoribus, annumeretur, (*vid. Wurmf. Jus Publ. Ex. IV. g. 4. Besold. de Legat. c. 31. Dan. Otto. de Jur. Publ. p. 407.*) sed etiam, quod absque isto cætera ad externos porrigenda jura & functiones Gentium exerceri nimirum possint. Wurmf. *c. 1. g. 6.* Nam *nec fœdera ici, nec indici bella, nec iterum coire concordia, nec ulla reipublica cum exteris negotia expediri possunt, sine inter-*
ventu

ventu Legatorum, ait Lampad. de Republ. Rom. Geran. part. 3.
c. 10. f. 1.

III. Equidem Legatorum ut officia diversa, sic & Dignitates eorum ex conditione & Statu mittentium æstimationem suam accipiunt. Quo respexisse quoque videtur Corring. in *Diss. de Legat.* §. 6. scribens: *Legatos proprie dictos hodie non uno modo, sed pro statu ac dignitate mittentis aliter usque aliter vocari: Nec obscurum est, quod non omnes, ne quidem a supremis potestatibus, publicorum negotiorum causa missi Ambasciadores audiant; sed soli illi, qui majoris officii causa & cum charactere summo mittuntur: ceteri vero Ablegari seu Deputari audiant; quales etiam habentur, qui ab inferiori ad Superiorem, & vela subditis ad Principem suum, ablegantur.*

IV. Proinde illi, quos *Potentes* appellamus, sicut nec *Ambasciadores* mittunt, (quippe quod honore eo Legati ipsorum non gaudeant, & ne quidem *Legati Electorum*,) neque etiam Legatos eorum pro *Deputatis* haberi posse cogitandum est; verum ipsos potius effectus & *jura Ambasciadorum* seu Legatorum eximie talium *ex jure Gentium* obtinent, quantum ad *securitatem fidemque* ipsorum attinet: tantum quodeandem *Dignitatem*, quæ *summa potestatis representatio* est, non fortiantur, nec fortiri possint, ceu nec *potestate* illa *summa Status Imperii* gaudent, qua tales sunt, nec singuli, nec qua corpus conficiunt, separatim a Cæsare: & si quando Cæsari juncti sint, *Majestatem Imperii* non nisi ut *subjectum commune* sustinent: Ita etiam *Residentes* illorum, quos in *Aulis* quibusdam præcipuis alere *Potentes* ejusmodi solent, in relatione ad Legatos ipsorum, *gradu* quodam *remissiori* quam *Residentes Regum & Rerum*. quæ *Majestate* pollent, habentur: quorum quidem *Residentium officia* in eo potissimum versari debebant, ut rerum *memorabilium*, & ad *Status negotia* pertinentium, *Principem suum & Dominos* participes facerent; non vero, ut *Exploratorum*

ac

58
ac Proditorum instar rebus Principum ad quos mittuntur
aut Rerum publicarum nocerent, & perversa quandoque
præjudicia Principibus suis inculcandi cura occuparentur.

V. Quemadmodum ergo Legationes ad res cum exte-
ris tractandas suscipiuntur, ita etiam *Fœdera* eo respiciunt,
atque hinc, prout & Legationes, ad Jura Majestatis *æquipa-
rantie*, i. e. quæ Majestas exercet in ordine ad alium, extra
civitatem, pertinent, qui Principi, in sensu nempe politico,
æqualis est. Hæ conventiones publicæ, atque externa po-
tentia præsidia, pro diverso fundamento ac fine diversos
quoque effectus sortiuntur; alia quippe *commerciis* promo-
vendis, alia *aliis finibus* Societatum vel Rerum publicarum &
Principum *muris* inserviunt. Hoc loco tamen fœderis signi-
ficationem eam cum primis adhibendam esse putaverim,
quam *Textor* habet in *Synops. Jur. Gent. c. 23. §. 3. & seqq.* qui
nonnisi ob *armorum societatem* fœdera proprie dicta iniri exi-
stimat: quibus accenseri non minus debet fœdus *ad iustitias*
sive *Neutralitatis*; Nam & hæc acceptio juri *Potentatus* præ-
cæteris videtur esse conveniens: & licet *fines ulteriores* sor-
tiri fœdera quoque hæc possint, puta ex commerciis divitias
& subsidia Rerum publicarum, quibus *tuendis* fœdera ista &
armorum tutamina inserviant. Ipsa tamen fœdera proprie
& eximie dicta armorum societatem & auxilia bellica re-
spiciunt. Atque hinc etiam *Fœdus Hanseaticum*, utut am-
plissimum & publicum, nonnisi *mercatoriam societatem*, aut
stilo Cranzii, *communione* appellant; Quamvis etiam vel
ob hoc societas illa *proprium fœderis significarum* non mere-
atur, (æque ut in rigore eum non sortiuntur fœdera ipso-
rum Imperii Statuum,) quoniam Civitates illæ pacifcentes
Majestate non gavisæ sunt: alias autem finem & præcipuum
& per se intentum, mercatum habuerit, non potentiam eam,
ad quam ex generositate animorum Potentes feruntur; qua-
re uti student, ut publicum eumque universum statum
Regionum suarum extollant & adv. quælibet incommoda
C 2
tuean-

rueantur. Cæterum sicuti bella, ita etiam fœdera vel *offensiva* sunt vel *defensiva*: utrobique ratione præstationum vel *æqualia* vel *inequalia*, ut tamen hæc distinctio etiam ad ipsos fœderatos seu statum ipsorum, quin & ad directionem fœderis, referatur.

VI. Diximus superius, quod jura ista, Legatorum & Fœderum, ad statum quoque *pacatum* pertineant. Imo utriusque juris exercitium fieri citra turbas & arma potest; sed non ita juris *Bellum gerendi*. Quare licet *Arniseus* jus fœderum faciendorum partem juris belli faciat. (*junet. Textor. c. l. p. 82. & al. qui eadem pari passu ambulare docent. Carpzov. de L. R. G. c. 4. n. 3. Arum. ad A. B. p. 200.*) Tamen, ob rationem prædictam, ista jura duo ad *pacatum* referri possunt, cui bellicus opponitur. Subjunctum autem *bellum gerendi* comprehenduntur omnia, quæ ad arma inferenda, seu exercenda, indeque ad armatam persecutionem & tutelam pertinent. Talia sunt exercitum conscribere, stipendia constituere, delectum habere, armamentaria instruere, in hostem movere, configere, prædas agere, pœnas ac præmia militum moderari, atque complura alia, quæ singula ordine recenset *Bœcler. in Diss. Polit. 1. Conf. quoque Lampad. de Republ. Rom. Germ. part. III. c. 19.* Atque hoc jus Belli præcipuum suppositum est, quod si a *potente* usurpetur, in Potentatum vergit: quo sane pertingere non potest in eo, qui amplitudinem eam virium non habet. Oportet igitur *facultatem* eam *virium eminentium* in eo, qui statum publicum regit, in genere morum *peculiare quid* constituere: quoniam *effectus* inde procedunt *certorum jurium & Prærogativarum*, qui ex jure Belli cæterisque Superioritatis Territorialis haudquaquam sperari aut obtineri possunt.

VII. Denique ut finis Belli Pax est, neque Pax ulla datur hoc sensu, nisi bellum antecesserit: ita etiam *Jus Pacificationis*, seu annexum Juri Belli, ad Potentatum referri debet,

bet, eoque reduci illa, quæ de Jure Pacis *Gudelinus*, *aliique*
plures, commentati sunt.

SECTIO III.

De

Characteribus Potentatus.

I.

HOc nomine intelligo exteriora illa honoris, in specie titulorum, compellationum, præcedentiæ, tum & ceremoniarum & pompæ seu apparatus axiomata, quibus utuntur & uti possunt, non tam potentes *quilibet*, quam hi qui *nostro Potentatu*, hætenus explicito, gaudent; & vel *Ipsi* vel *Legati* ipsorum. Nam *effectus* quidem *communes*, qui ex *juribus* in Potentatum influentibus oriuntur, ut est v. c. Legatorum inviolabilitas, eorumque consecratoria, ut pertractemus, vix operæ præmium est, cum illi ex promiscuis doctrinis affatim hauriri queant.

II. Et titulo quidem *Majestatis* Potentes nostri non utuntur; saltim quod *singuli* Majestatem seu Potestatem ipsam, cujus titulus ille indicem præbere debet, non habeant; & si quis eorum in tractu aliquo terrarum summa eaque libera potestate gaudent: ista quidem *Suprematuum* conficere queat, (hoc enim nominis huic statui rectius convenire arbitror, quam ut illi, quem nos Potentatum appellamus, congruere possit,) *Majestatis* vero titulo frustra insigniatur: cum *Majestas potentiam Regiæ parem* in illis terris desideret, nec magnitudo nominis aliter, quam si juxta *potestatem*, *vires* quoque amplæ & *Regiæ*, in ea regione libera, reperiantur, ejusmodi regioni aptanda, dominusve ejus illo titulo compellendus sit. Uti que etiam *Libera Republicæ* titulo illo *Majestatis* abstinet, quoniam ille *Regio* statui semper attributus est; indeque potius ad *concreta*, quæ eximie potentiæ indicium præbent, semet

C 3

con-

converterunt; seu *Veneri* Rempublicam suam *Serenissimam*,
& *Federati Belgii* Status, (quibus *Republicas* sociatas intel-
ligi oportet,) die *Hochmögende*, seu *Potentissimi*, insigniri
malverunt. Et tamen significatus ille *sublimior* est, quam
si *Electores* caeterique *Principes* in *Imperio*, qui *Potentatum*
tenent, *Serenissimi*, item *Potentissimi*, appellantur; pariter
atque *Legati* ipsorum, quando in *Comitiis*, vel alibi, *Ex-
cellentia* titulum sibi vindicant. Nam hæc omnia in *amu-
lationem exterorum* sustinentur. Ast si ad *Potestatem* ipsam,
ejusque *libertatem* & *summam*, expendi velint: satis
constat, eam penes eos, qui in *Imperio* *Potentes* sunt, non
reperiri; & inter ipsos *Principes* promiscue *Serenissimorum*
titulum usurpari, ratione sanguinis videlicet, ac præcipui
gradus *Libertatis Imperialis*: caeterum pauciores inter eos
ad *Potentium* numerum referri, nedum *potestatis* ejus cen-
seri posse, qua *Reges Serenissimi* aut *Republicæ liberæ*
fruuntur. Unde etiam *Fraternitatis* compellationem *Re-
Gallia Electoribus* gratificatus est; sed tamen ut illi hono-
rem *Majestatis* ei tribuerent: & *Sabaudia Dux Serenitatem*
iisdem *Electoribus*, postquam illi *Celsitudinis Regiæ* allocu-
tionem ei tribuerunt. Ex titulis igitur & præcedentia
Potentatum, *potestatem* quoque *summam*, inferre non li-
cet, quoniam *Republicæ liberæ* cedunt *Principibus* pleris-
que *potentibus*, seu *Potentatum* habentibus; qui tamen *Ma-
jestatem* non habent. Quod quidem, nisi constaret eandem
Dignitatis rationem non esse in *Corporibus* seu *Universita-
tibus*, quanta est in *singulis*: atque *Personalis Dignitatis* ma-
jorem, quam *realis*, (cum primis si hæc in *pluribus* collectim
constituatur,) efficaciam esse: peregrinum magis videri
posset, quam quod *Electores Imperii Germanici Principibus*
quibuslibet *exteris*, & in *specie Italicis* præferantur, *vigore*
Capitulationis; ubi dispositum reperitur: Nachdem sich
auch eine Zeit hero zugeragen, daß *Ausländischer Fürsten* *Ge-
sandten* an dem *Kaysert. und Königl. Hof und Capel* die præce-
denz

denz vor denen Chur-Fürstl. Gesandten prærenditen hörffen,
sollen und wollen wir inskünftige solches weiter nicht gestatten;
Wäre es aber Sache, daß neben denen Chur-Fürstl. Gesand-
ten entweder der gecrönten regierenden ausländischen Könige,
Königl. Wittben oder Pupillen, denen die Regierung, so bald
Sie Ihr gebührendes Alter erreicht, zu führen zusiehet, und
inmittels in der Tutel oder Curatel begriffen sind, Pottschaf-
ten zugleich vorhanden wären, so mögen dieselbige denen Chur-
Fürstl. Gesandten vorgehen. Nam *Italiae Principes summam*
liberamque potestatem non habent, nec Vasalli tantum
sunt, verum & subditi Regni Italiae & per hoc Imperii Ro-
mani: quibus idcirco Imperator in eo Legem dicere potest.
Ut tamen quoad eos Italiae Principes, qui *Dignitatem Re-*
giam non habent, nec *coronari* accenseri possunt, licet *li-*
beram sibi potestatem vindicent, Imperator solum in mo-
dum *conventionis* teneatur Electoribus, quod *intra Impe-*
rium nolit admittere, ut principum illorum Legati Electro-
ralibus præferantur: Wollen es weiter nicht gestatten. Quo-
usque vero extolli possit præscriptio illa solennis, in Prin-
cipibus Imperii: Von Gottes Gnaden. & quod illa in-
dependentiam non arguat, eaque non utantur Status erga
Caesarem: illud, cum aliis eo pertinentibus, annotavit
Illustr. Dn. Præses in *Diff. de Liberto Princip. Imperii. p. 18.*
seqq. junct. Diff. de his quæ perperam Libert. Principum accen-
sentur: Ex quibus percipere licet, plura subinde adduci
a Scriptoribus, quæ pro indicibus vel summæ potestatis
venditant, & facilius igitur ad potentatum inferendum
usurpari possent; quæ tamen ne eo quidem pertrahi queant.

III. De *Præcedentia* quoque Potentum in Imperio
admonendum est, eam ex ipso Potentatu non deduci, sed ex
aliis causis ab antiquo, illisque perdurantibus & fixis: adeo
ut Princeps etiam minus potens propterea non inferior
alio potente aestimetur. Quæ vero extra *Præcedentiam*
seu *incedendi ordinem*, *characteres honoris sublimis* haberi

volunt: in his ne quidem Electoribus cedunt Principes reliqui, maxime *Familiarum superiorum & antiquiorum*. Inde etiam Legatis suis æque titulum *Excellentia* & similia tribui volunt, atque suis Legatis vindicant Electores; nec minus facultatem, ut in Congressibus publicis, & ubi personæ suæ characterem præsentari cupiant, Legati ipsorum *sex equis* vehantur, *sedilia* eadem altitudine ponantur, ejusdem structuræ & ornatus sint; & quæ alia seculum nostrum ambitionis instrumenta vel argumenta produxisse vidimus.

IV. Cum vero de *Ceremoniis* variis, puta in solenni Introitu, in Honore manus & præcessionis, in Occursu, Vistatione, Comitatu, Potestate caput tegendi coram Regibus, in Guardia & sim. hi qui de *Ambasciatoribus* scribere, solliciti fuerint, atque *Fürstenerius* ad propiora deveniat, quæ ad nostrum scopum respiciunt, (quanquam non modo plura inter ista reperiantur, quæ non tam ad Potentatum, quam ad *Libertatem* Principum nostrorum pertineant, sicut in *supra laud. Dissert. de Libert. Princip. & Statuum Imperii* ostenditur; imo dictus *author* Potentatum ad Majestatis apicem frustra extollat, indeque meras & foveat & promoveat confusiones, quas ex *supra dictis* evitare licet.) Hinc ad discussionem horum digredi nec vulupe nec omnino necessarium est.

FINIS

ULB Halle
004 592 689

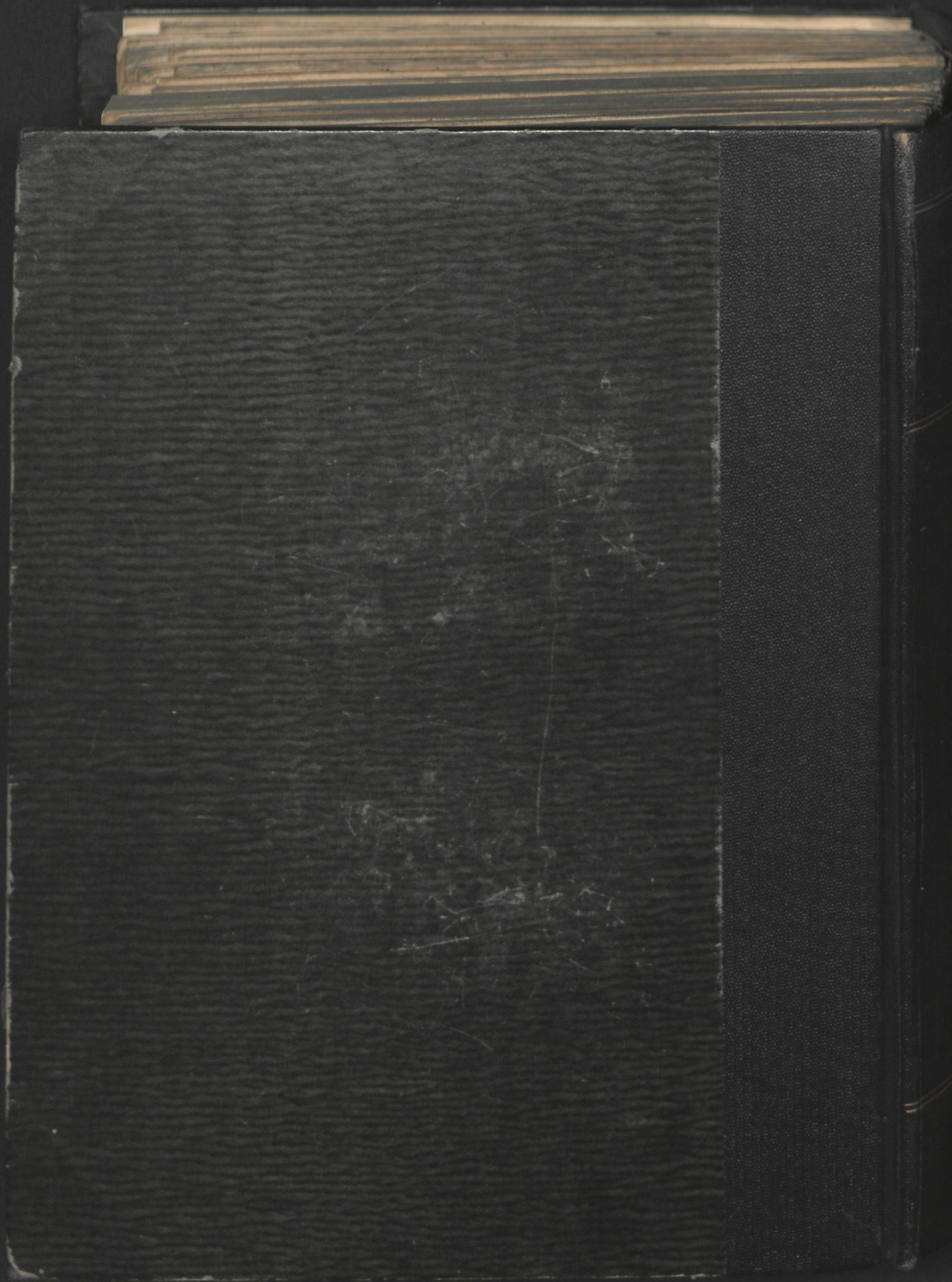
3

SLB

1077

1690, 9^b 482.
14

DISSERTATIO JVRIS PVBLICI
DE
POTENTATV
PRAESIDE
VIRO ILLVSTRI AC EXCELLENTISSIMO
DN. NIC. CHRISTOPHORO
LYNCKERO

HAEREDITARIO IN *Fluhrstätt* ET *Rötschau*, CONSILIA-
RIO SAXONICO INTIMO, VT ET REGIMINIS ET CON-
SISTORII TVTELARIS, FACVLTATIS IVRIDICAE SE-
NIORIS, ANTECESSORE PRIMARIO, CVRIAE PRO-
VINCIALIS AC SCABINATVS ASSESSORE
GRAVISSIMO

AD DIEM III. NOVEMBER ANNO MDC XC. *Jena*
PVBLICAE ERVDITORVM DISQVISIONI EXPOSVIT

RESPONDENS

JOHANNES MICH. HARTMANN,
SVEVO-HALLENSIS.

VITEMBERGAE

RECUSA LITTERIS HAKIANIS. MDCCXXXVII. (3)

40.

